

Vaada más vezetői a szövetségesek tudomására hoztak: Auschwitz, a hozzá vezető vasútvonalak, hidak, és az útvonalon lévő fő vasúti csomópontok bombázása. A szövetségesek vonakodtak e kéréseknek eleget tenni, amint azt sok dokumentum is bizonyítja.²⁴¹ Az elutasítás indoka az volt, hogy ezek a javasolt légi bevetések „nem járnának gyakorlati haszonnal”, visszafelé sülnének el, mert a katonai hadműveletek sikeréhez szükséges repülőgépeket foglalnék le,²⁴² és technikailag is kivihetetlenek vagy bajosak, mert nem állnak rendelkezésre pontos információk a táborok elhelyezkedéséről. Ezek az álvérek a szövetségesek elhatározásának álcázására voltak jók, arra, hogy nemzeti érdekeik követésében ne hagyják magukat erkölcsi megfontolások miatt akadályoztatni.

Mivel a németek csapatszállításra és hadianyag-szállításra is használták ezeket a vasútvonalakat és hidakat, a bombázást komolyan lehetett volna indokolni, még akkor is, ha a szövetségesek politikája ellenezte, hogy fegyveres erőt vessenek be az üldözöttek megmentésére, „kivéve, ha azok mentésére az ellenség fegyveres erejének legyőzésére indított katonai hadművelet folytán került sor”²⁴³. Mire a németek 1944 márciusában megszállták Magyarországot, a szövetségesek már egész Európa egét ellenőrzésük alatt tartották. Sőt, 1944 nyarától több alkalommal is súlyos légicsapást mértek az Auschwitz környéki ipartelepekre.²⁴⁴ Az auschwitzi jegyzőkönyv által közölt részletek fényében kissé alaptalannak tűnik a Brit Légi Parancsnokság 1944. augusztus 3-i állítása, amely szerint nem voltak pontos adatai Birkenau fekvéséről.²⁴⁵ Ezenfelül augusztus végén a szövetségesek bonyolult fotoanalitikus technika révén bámulatosan részletes légi felvételt kaptak a táborról.²⁴⁶

A szabad világ zsidó vezetői tettekre sarkallták a nyugati hatalmak vezetőit,²⁴⁷ ők azonban azon igyekeztek, hogy elkerülhessék a cselekvést; végeláthatatlan számban váltottak jegyzékeket, miközben a nácik napi 12 000 magyar zsidót küldtek a halálba. Az emlékiratváltás még jóval azután is folyt, hogy Horthy leállította a deportálásokat, és Auschwitz megsemmisítő gépezete leállt.

A szövetségesek reagálása a Horthy-féle ajánlatra. A magyar koronatanács június 26-i ülésének határozata, amelyben engedélyezi közel 7800 zsidó kivándorlását (lásd fentebb), Horthy-féle ajánlatként vált ismeretessé a nyugati hatalmak körében. Az ajánlatot június 27-én Sztójay, majd július 7-én Horthy hozta Veessenmayer tudomására. A svájci és a többi érdekelt követséget néhány nappal később értesítették. Krausz, nem tudván Hitlernek a korlátozott kivándorlás engedélyezésével kapcsolatos feltevéiről, sem Eichmann-nak a mentési tervvel kapcsolatos aljas szándé-